

ת"פ 3006/01/14 - מדינת ישראל נגד ו ש

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 3006-01-14 מדינת ישראל נ' ש(עציר)
בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז צפון
נגד הנאשם ו ש

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אלינה חרדאק

מטעם הנאשם: הובא וע"י עו"ד קובי טל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם לפני הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שהושג לאחר שנשמעה פרשת התביעה והחלה פרשת ההגנה, בביצוע עבירות של נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ירי באזור מגורים, לפי סעיף 340א לחוק; החזקת נשק, אביזר נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק; והחזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

2. כתב האישום המתוקן מיום 03.09.14 (להלן: "כתב האישום") כולל שני אישומים שיפורטו להלן.

אישום ראשון

ה ש (להלן: "המתלוננת"), ילידת 1992, מתגוררת בבית הוריה בכפר ש (להלן: "הבית").

במהלך התקופה שקדמה למועד הגשת כתב האישום, הייתה המתלוננת בקשר זוגי עם הנאשם במשך כשנה. ביום 08.12.13, סמוך לשעה 20:00, הגיע הנאשם ברכב ליד הבית, כשהוא נושא עמו רובה מסוג M-16 טעון (להלן: "הרובה"), זאת ללא היתר על-פי דין לנשיאתו. הנאשם נעמד בכביש ליד הבית, קילל את המתלוננת, צעק בגנותה ובהמשך הוציא את הרובה מן הרכב, ירה באמצעותו מספר יריות באוויר ועזב את המקום.

עמוד 1

אישום שני

בחיפוש שנערך ביום 17.12.13 בדירה בה מתגורר הנאשם, נתפסו אצלו אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי מסוג CZ, מחסנית לאקדח 9 מ"מ, מחסנית לרובה M-16, 13 כדורי תחמושת 9 מ"מ, 29 כדורי תחמושת 5.056 מ"מ לרובה M-16, וכך 0.24 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס.

פריטים אלה החזיק הנאשם ללא היתר על-פי דין.

טיעוני המאשימה

3. לדברי המאשימה, הנאשם חטא בעבירות שאין להקל בהן ראש, כאשר בתי המשפט נחשפים מדי יום להיקף עבירות הנשק ומודעים היטב לנזקיהן.

בהתייחסו לעובדות האישום הראשון, ציין בא-כוח המאשימה את הרקע לעבירות, שלוו בצעקות וקריאות גנאי לעברה של מי שהייתה חברתו. כן הפנה לדברים שאמרה המתלוננת בבית המשפט, ולפיהם: "הגעתי למצב שאני כבר לא יכולה לסבול, סבלתי ממנו יותר מדי כבר...אני לא יכולתי להירדם בלילה בגלל הסיפור הזה" (עמ' 54 לפרוטוקול מיום 02.06.14).

באשר למתחמי הענישה ההולמים, נטען כי המתחם ההולם את נסיבות האישום הראשון נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל; ואילו מתחם הענישה ההולם את נסיבות האישום השני נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר.

4. בהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען, כי במקרה זה לא קיימות נסיבות המצדיקות סטייה מן המתחם ההולם, ושיש לקבוע את עונשו של הנאשם כאן ברף העליון של המתחם. בין היתר מפנה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעות בעבירות אלימות, רכוש וסמים. עוד נטען, כי יש מקום במקרה דנן לשיקולי הרתעה, המופנית הן כלפי הנאשם הספציפי והן כלפי הציבור.

לבסוף נטען, כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש כולל של 5 שנות מאסר בפועל, זאת לצד מאסר על תנאי, קנס וחויבו בפיצוי למתלוננת.

טיעוני הנאשם

5. הסנגור הפנה בטיעונו לתיקונים שנעשו בכתב האישום, כשדבריו, לאור סמיכות הזמנים בין האירועים המתוארים בכתב האישום יש לראותם כמקשה אחת ולהתייחס אליהם כאירוע אחד בעת גזירת הדין. בהמשך טען, כי מתחם הענישה לו טוענת המאשימה הוא מוגזם, ובהתאם לכך גם העונש הכולל אותו היא מבקשת להטיל על הנאשם. לדבריו, מתחם הענישה ההולם במקרה גנן נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בלבד.

6. בהתייחסו לעברו הפלילי של הנאשם טען הסנגור, כי למרות שלחובת הנאשם 8 הרשעות קודמות, הרי שבעשר השנים האחרונות נפתח נגדו תיק אחד בלבד, בגין החזקת סכין, כשאר בין לבין שהה הנאשם בחו"ל. עוד טען, כי

נסיבותיו האישיות של הנאשם הן קשות, כאשר הוא "מדלג" בין קרובי משפחה בכפרו ללא יד מכוונת.

בסוף דבריו ביקש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף הביניים של המתחם, תוך המלצה לגורמי שב"ס לשבץ את הנאשם בהליך טיפולי, וביקש להימנע מחיובו בפיצוי למתלוננת, זאת הן לאור ההתרשמות מן המתלוננת, לדבריו, ולאור מצבו הכלכלי של הנאשם.

7. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט, ואמר כי עשה טעות עליה לא יחזור בעתיד.

דין והכרעה

8. רבות נכתב ודובר אודות הסכנה הטמונה בעבירות נשק, ובפרט כשמדובר בשימוש שנעשה בכלי הנשק בסביבת מגורים, בה הסיכוי לפגיעה בחפים מפשע הוא גדול. מעשיו של הנאשם, הן בעצם החזקת הנשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה בשימוש שנעשה בו, יצרו סיכון כלפי חייהם וגופם של אנשים, ופגעו בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון וההגנה של המתלוננת, של בני משפחה ושל תושבי האזור.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, כתב האישום אינו מגלה הרבה פרט לעובדה שהמתלוננת הייתה בעבר בת הזוג של הנאשם, ושמעשיו של הנאשם נועדו לבטא כלפיה אלימות וכעס. מעבר לעובדה זו, ניתן להסיק כי מעשה הירי היה מתוכנן, וזאת בהינתן ההצטיידות ברובה טרם הגעת הנאשם למקום, ושהנאשם הנו המבצע העיקרי והיחיד של העבירות.

באשר לנטען באישום השני, יש מקום לציין את מגוון האביזרים האסורים שנתפסו בביתו של הנאשם, המעידים על החזקה אסורה של יותר מכלי משחית אחד, כפי שניתן ללמוד אף ממכלול האישומים. כשמצרפים לכך את החזקת הסם האסור, מתקבלת תמונה של התנהלות עבריינית ושל העדר מורא מן החוק.

10. סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות נשק בכלל, ובפרט בעבירות של ירי באזור מגורים, מעלה כי מתחם העונש לו עותרת המאשימה במקרה זה הוא גבוה ביחס לגישת הפסיקה.

11. כך למשל, בת"פ (מחוזי נצרת) 12251-11-11 **מדינת ישראל נ' אחמד** (13.09.12) נאשם 1 הורשע בעבירות של החזקת אקדח (שני מקרים), נשיאה (שני מקרים) וירי באזור מגורים (בחתונה) ונגזר עליו עונש מאסר של 26 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי נצרת) 21113-08-12 **מדינת ישראל נ' כנאנה** (27.11.12) הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק, ניסיון פציעה וירי באזור מגורים, ולאחר שקבעתי מתחם ענישה שבין 12 ל-36 חודשי מאסר, גזרתי את דינו ל-12 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי במסגרת הסדר הטיעון בתיק זה סוכם כי התביעה תטען לעונש ראוי של 15 חודשי מאסר (על רקע קשיים ראייתיים בתיק). עוד יצוין כי הנאשם שם היה בעל עבר פלילי לא מכביד, ואדם נורמטיבי ככלל.

בע"פ 6989/13 **חנא פרח נ' מדינת ישראל** (25.02.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של ירי באזור מגורים והחזקה ונשיאת נשק, וכן בעבירות (אישום נוסף) של תקיפת שוטר ונהיגה בשכרות. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה לגבי עבירות הנשק בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש כולל של 13 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון אישר קביעותיו של בית המשפט המחוזי, דחה את הערעור וקבע כי עיון בפסיקה מלמד כי העונש אינו חורג מרף הענישה המקובל.

בע"פ 4876/12 **עמר נ' מדינת ישראל** (23.01.13), נדון עניינו של מערער אשר עשה שימוש בנשק וירה על עבר אחרים ברכב, באזור מגורים, כאשר באורח נס לא נפגע איש. על המערער הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל ו-18 חודשי מאסר על תנאי, וגם הוא הורשע בעבירות של החזקת נשק, איומים, ירי באזור מגורים ובמעשה פזיזות ורשלנות בלבד. בית-המשפט העליון קיבל את הערעור בחלקו, והעמיד את עונשו של המערער על 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. יחד עם זאת, נקבע במפורש כי העונש שהוטל על המערער לא חרג מרף הענישה הנהוג בעבירות דומות, לאור חומרת המעשים, ונימוקי פסק-הדין עסקו בתוכן הסדר הטיעון בעניינו של המערער, ובתיאור השונה בפסק דינו של בית-המשפט המחוזי של עובדות כתב האישום המתוקן.

בע"פ 2006/12 **מדינת ישראל נ' אסדי** (28.03.12), נדון עניינו של משיב, שהורשע בעבירות של החזקת נשק, ירי באזור מגורים ואיומים, לאחר שירה כדור בודד מאקדחו, בתוך בית בו שהו המתלוננת ושני ילדיה הקטינים. בית-המשפט המחוזי הטיל על המשיב 15 חודשי מאסר בפועל ו-18 חודשי מאסר על תנאי. בערעור המדינה על קולת העונש, קבע בית-המשפט העליון כי המעשים המיוחסים למשיב חמורים, אך בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובשל העדר עבר פלילי, יש לקבוע כי העונש שנגזר על המשיב הנו הולם, וכי ראוי לתת משקל בעניינו לאינטרס השיקומי.

בע"פ 2773/11 **רקיבי נ' מדינת ישראל** (14.11.11), נדון עניינו של מערער, שהורשע בעבירות של ירי באזור מגורים, הובלת נשק ואיומים, לאחר שירה ארבע יריות מאקדח לעבר מקום מגוריו של המתלונן ולא פגע בו. למערער הייתה הרשעה אחת קודמת בתחום עבירות הסמים. בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע ראה את התנהגותו של המערער ככזו המחייבת ענישה מחמירה שתסייע למגר את השימוש בכלי נשק שלא כדון, קבע כי העונש שיוטל עליו צריך לשקף גם את פוטנציאל הפגיעה שהיה במעשיו, וגזר את דינו ל-36 חודשי מאסר בפועל, ו-12 חודשי מאסר על תנאי. בית-המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בעונשו של המערער, אשר סיכן את המתלונן ורק בנס לא קרה דבר.

12. בהינתן נסיבותיו של המקרה דן ובהשוואה למדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי **מתחם הענישה ההולם במקרה זה, בכל האמור לאישום הראשון, נע בין 15 ל-39 חודשי מאסר בפועל.**

13. באשר לעובדות האישום השני, שעניין החזקת נשק, תחמושת וסם לצריכה עצמית, הרי שעל מגמת ההחמרה בעונשיהם של מבצעי עבירות נשק עמדתי לא אחת. בהקשר זה יש לציין, כי לא פעם הטילו בתי-המשפט עונשי מאסר בפועל גם על מי שעברם נקי.

14. כך למשל, בע"פ 7241/12 **טאטור נ' מדינת ישראל** (12.2.13) נדחה ערעור של מי שמסר אקדח לקרוב

משפחתו ונידון לתשעה חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (5.10.11) נאמר באשר לעבירת החזקת נשק כי היא "מקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עבריינית, ולפיכך מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם המרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת". באותו מקרה נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל על אדם אשר הורשע בהחזקת אקדח וכדורים, וזאת על אף נסיבות לקולא שבהם התאפיין המקרה הקונקרטי.

15. אולם, לצד הענישה המחמירה, ניתן למצוא בפסיקת בתי המשפט דוגמאות בהן הוטלו על מחזיקי נשק עונשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

כך למשל, בע"פ (חיפה) 6059-02-12 **מדינת ישראל נ' גהגאה** (19.04.12) נדון עניינו של אדם שהחזיק ברכבו אקדח ושתי מחסניות. בית-משפט השלום גזר על אותו אדם עונש של 6 חודשי עבודות שירות, ובית המשפט המחוזי הכריע שלא להתערב בעונש המאסר.

16. באשר למקרה דנן, בשל כמות כלי הנשק והאביזרים, והעובדה שלעבירה זו הצטרפה גם עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האישום השני נע בין 7 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

17. באשר לנסיבותיו של הנאשם, נתתי דעתי לעברו המכביד, כשהרשעתו האחרונה היא מיום 02.06.13. מעבר לכך, לא מצאתי נסיבות נוספות בהן יש להתחשב בעת גזירת הדין, באשר לא הובאה כל ראיה או עדות בקשר לנטען.

18. בסוגיית הפיצוי אעיר, כי בנסיבותיו של מקרה זה, בהעדר נזק ברור, לא ראיתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי.

19. לסיכום דבריי, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרים ושמונה (28) חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 17.12.13.

ב. שנים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יבצע

בפרק זמן זה עבירות נשק או אלימות, לרבות איומים, וכן עבירת סמים, שיורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ח תשרי תשע"ה,
22/10/2014 במעמד הנוכחים.
תאופיק כתילי , סגן נשיא